

[Finansministeren.]

love, kommer man op paa et Beløb af henved 58 Mill. Kr.

De ekstraordinære Udgifter paa tilsvarende Omraader var i 1936—37 omkring det halve, 29 Mill. Kr. Af den før nævnte Udgiftsstigning paa ca. 51 Mill. Kr. forklares altsaa de 29 Mill. Kr. ved disse særlige Foranstaltninger. De resterende 22 Mill. Kr. skyldes for en væsentlig Del Prisstigningen, der ikke blot har en betydelig Indvirkning paa Statsbanernes Driftsudgifter og paa de militære Budgetter, hvor der foretages Prisregulering i Henhold til Militærlovene, men desuden har sat sine Spor rundt om i de øvrige Budgetter.

Medens Udgifterne, som nævnt, er steget med 60 Mill. Kr., viser Indtægterne en noget mindre Stigning, nemlig ca. 56 Mill. Kr., hvortil svarer, at Overskuddet for 1937—38 er ca. 4 Mill. Kr. mindre end i det foregaaende Aar.

Der er i 1937—38 i ekstraordinære Indkomstskatter udkrevet ca. 48 Mill. Kr., altsaa et væsentligt mindre Beløb end de nævnte ekstraordinære Udgifter. En Del af disse Udgifter er saaledes dækket gennem de almindelige løbende Indtægter.

Betragter man de enkelte Paragraffer i Driftsregnskabet, er der foruden de allerede nævnte ekstraordinære Bevillinger forskellige Udsving, hvorom der kan være Anledning til at gøre Bemærkninger.

Paa Udgiftssiden er der først Statsvirksomhederne. Det samlede Driftsresultat for disse Virksomheder var i 1936—37 et Underskud paa 11,7 Mill. Kr., men dette Underskud er paa det foreliggende Regnskab steget til 18,4 Mill. Kr. Stigningen skyldes hovedsagelig Statsbanerne, hvis Underskud er forøget fra 14,5 Mill. Kr. til 20,5 Mill. Kr. Post- og Telegrafvæsenet møder med et Overskud paa 3,8 Mill. Kr., hvilket er lidt mere end i det foregaaende Finansaar, hvorimod Udbyttet af Den kongelige Mønt er gaaet ned fra 1,2 Mill. Kr. til 0,6 Mill. Kr. som Følge af mindre Udmøntning af Skillemønt. Underskuddet paa Rentekontoen viser i Forhold til det foregaaende Aar en Nedgang paa 2,4 Mill. Kr. Den Besparelse, der her er indvundet, skyldes bl. a. Devalueringen af den hollandske Gylden og den schweiziske Franc og Virkningen af Løven om Guldklausuler.

Naar man dernæst betragter de Udgiftsparagraffer, der omfatter den almindelige Statsforvaltning, vil man se, at der, bortset fra de førnævnte Merudgifter af særlig Karakter, er de største Bevægelser

paa Socialministeriets, Undervisningsministeriets og de militære Budgetter.

For Socialministeriets Vedkommende er der paa de ordinære Udgiftsposter en Stigning paa 4,7 Mill. Kr., som særlig stammer fra Invalide- og Aldersrenteudgifterne, Særhjælpen og Arbejdsløshedsforsikringen.

Undervisningsministeriets Budget viser en samlet Stigning paa 3,7 Mill. Kr., men en meget væsentlig Del deraf skyldes Reguleringstillæggets Forhøjelse, særlig for saa vidt angaar Folkeskolen. Resten af Stigningen fordeler sig paa en Række Omraader, hvor Opgaverne og Rammerne er under Udvidelse, herunder Nationalmuseet, Polyteknisk Lærestalt, Rigshospitalet og Biblioteksvæsenet.

Endelig maa nævnes, at der paa Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter tilsammen er en Stigning paa ca. 6½ Mill. Kr. bortset fra de ekstraordinære Bevillinger. Heraf stammer en Del fra Reguleringstillægget, og en anden Del skyldes, at der i 1937—38 paa Grund af den nye Militærordning fremkommer visse Overgangsforhold ved den lovmæssige Regulering af de militære Budgetter.

Paa Indtægtssiden findes Skatter og Afgifter opført med 534,2 Mill. Kr., hvad der i Sammenligning med det foregaaende Regnskabsaar betyder en Stigning paa 53,4 Mill. Kr., hvoraf 23,3 Mill. Kr. falder paa de ekstraordinære Indkomstskatter.

Den ordinære Indkomstskat er steget med 9,5 Mill. Kr., men heraf skyldes 2,1 Mill. Kr. ændrede Afregningsregler med Frederiksberg, hvor der i 1937—38 er indført kvartalsvis Skatteopkrævning, hvilket har bevirket, at der til Statskassen i dette Regnskabsaar er indbetalt Skat for 5 Kvartaler.

Siden Skatteligningen for 1933—34, der hvilede paa Befolkningens Indtægter i det sorte Aar 1932, har der været en stadig og støt Fremgang i de ansatte Skatteindtægter, det vil sige de Indtægter, der bliver tilbage til Befolkningens Raadighed, efter at de paalignede Skatter er betalt. I Aarene 1933—36 er Skatteindtægterne saaledes i alt steget med op imod 800 Mill. Kr., hvoraf 128 Mill. Kr. falder paa 1937—38. I Hovedstaden har Stigningen i denne 4-aarige Periode udgjort 23 pCt., i Provinsbyerne 24 pCt. og i Landkommunerne 44 pCt. Det er Tal, der ikke bør glemmes i Regnestykket, naar Befolkningens økonomiske Vilkaar i disse Aar gøres op. At Fremgangen ogsaa er fortsat i 1937, fremgaar af de Tal, der foreligger angaaende den